

KOLOVOZ - KADA SE VRIJEME ZAUSTAVLJA

vineri, 23 septembrie 2022

Kolovoz, mjesec velikih, teško podnoživih vrućina u našem kraju.

Vrućine velike ovladale su ne samo našim krajevima već cijelom Europom. Cijeli je mjesec kolovoz bio toliko vruć, da smo imali dojam da smo u pustinji. Zemlja, ljudi, biljke, i životinje sve je vapilo za "dobrom i ugodnom klimom".

Nakon dvije godine teških zabrana, polako je stiglo svojevrsno olakšanje i opuštanje. Sanitarne su mjere malo ili više popustile. Pogotovo u kolovozu, mjesecu predaha, mjesecu godišnjih odmora. U našim su se krajevima oni koji rade izvan zemlje bar nakratko vratili u svoja rodna mjesta koja su se veselo popunila.

A mjesec je kolovoz u znaku velikog blagdana, zapravo dvaju blagdana posve enih Majci Božjoj, prvi je Gospa Sniježna, koja se slavi 5. kolovoza i Velika Gospa, blagdan Marijina uznesenja na nebo, blagdan koji nas polako uvodi prema nadolazećoj jeseni.

I dok je kolovoz većini onih koji su zaposleni vrijeme godišnjih odmora, u poljoprivredstvu se smatra mjesecom kada prelazimo u novu poljoprivrednu godinu, znači i nova godina za košnice. Poljoprivrednici su vrijedni i kada drugi odmaraju.

Jedan od razloga zašto se tako rađuna nova godina za polje je da tada polje pripreme za ulazak u zimu. Stoga se preporuča da već sada poljoprivrednici se pomogne s hranom. A kad smo već kod polja, onda spomenimo i radove na našim poljima.

Nekada su se naša polja i livade cijelo ljeto obrađivala, kosila, istila. Sada, iako je dosta polja napušteno, nažalost, ipak još ima nade. Još se kose neke livade, uju se kosilice na bregovima. A vrijeme je i kada beremo ljetnje i jesenske. Slatke gušice, trnje i još neke vrste. Zapravo ove prve ljetnje i jesenske pripremaju nas za veću berbu, onih jesenskih i ljetnjih. A našim su bregovima puni voćnjaci sa živama. Mislim da nema obitelji međunarodno koja nema barem jedan voćnjak.

Početak jeseni je i bio u znaku berbe i ljetnjih. Toliko još voćja ima po našim krajevima. Dosta tih voćki napušteno je, meke i sočne kruške, jabuke...ostaju neobrane, napuštene. Samo poneka vrana, gavran ili piljak (kako mi kažemo) leti visoko iznad i remeti mir koji je zavladao. Nijema i livade i ekaju svoje vlasnike da im se vrate iz dalekih krajeva, barem ponekad, barem nakratko.... Kao da je vrijeme nestalo od Velike do Male Gospe!

Jer kaže se da između 15. kolovoza i 8. rujna ljudi ne stare, da je sve toplo i mirno, da se stvari slažu i da ljudi imaju samo dobre misli i traže novi dom. Kaže se da između 15. kolovoza i 8. rujna vrijeme ne zna kamo će, prema ljetu ili jeseni, da

liš e

žuti, ali ne opada, da ptice žele oti i, ali još ne znaju ho e li na sjever ili na jug. Tako er se kaže da rijeke prestaju te i i da more nema valova, jer vrijeme stoji i eka.

Kao što vrijeme stoji i eka, tako i naša sela, stoje mirno i ekaju povratak svojih mještana. I doista, veliki broj se upravo sada vra a u rodni kraj, na godišnji odmor, kod svojih roditelja ili baka i djedova. I barem u ovom kratkom razdoblju opet zaživješe naša sela, kao nekad. Jer možemo le-tjeti premo mora i visokih planina, odmoriti dušu možemo samo u rodnom kraju. Stoga, iskoristimo ovaj predah mudro da izlije imo um od crnih misli i da svoju dušu približimo Bogu i našim najmilijima, koji nas strpljivo ekaju da se vratimo, bar kratko, doma.

Maria Lacchici